

Ποίηση

Αργούν μονίμως τα ΕΛΤΑ να φέρουν τα γράμματα και παίρνουν καμιά φορά το τρένο οι ημέρες, χωρίς ένα βιβλιαράκι για τον δρόμο...

.....

Γκρι ουρανός - όταν είναι γκρι ο ουρανός μπορεί να 'ναι και χάρτινος, σκέφθηκε Ποίηση

Αργούν μονίμως τα ΕΛΤΑ να φέρουν τα γράμματα και παίρνουν καμιά φορά το τρένο οι ημέρες, χωρίς ένα βιβλιαράκι για τον δρόμο...

.....

Γκρι ουρανός - όταν είναι γκρι ο ουρανός μπορεί να 'ναι και χάρτινος, σκέφθηκε ο γλάρος, δεν διασχίζεται ένας χάρτινος ουρανός, συμπλήρωσε..... κι άραξε στην αντέννα, στο μπροστινό κατάρτι! Από κει χάζευε τους καιρούς, έκανε τις βόλτες του γύρω απ' το καράβι και ξαναγύριζε στο ιστίο του. Ένα χρόνο έκανε ο γλάρος στην πλώρη, τον τράβηξε μαζί του το σκάφος στ' ανοιχτά, δεν έβλεπε ξηρά γύρω του να επιστρέψει κι έτσι φυλακίσθηκε μαζί μας στην ελευθερία των θαλασσών και του ταξιδιού... Ένα το καράβι, πολλοί οι προορισμοί, πολλοί οι ναύτες, πολλά τα όνειρά τους, με τον καιρό τον συνήθισα τον γλάρο, μάλιστα τον αγάπησα, καθώς καθισμένος στην κουβέρτα μπάλωνα τα πανιά μου κι ένοιωθα τον γλάρο να καταδέχεται να παρακολουθεί τη διαδικασία... Πάντα πέταγε ο γλάρος, πάντα έφευγε, πάντα βυθιζόταν στη θάλασσα, πάντα μια απουσία ήταν ο γλάρος, αλλά πάντα γύριζε στο ιστίο του, ένα χρόνο τώρα, κάθε φορά πιο κοντινός, λιγότερο πληγωμένος - «το πέταγμα του γλάρου», ερχόταν άλλη μια φορά δώρο στη ζωή μου! Γλάρος - ίσως και κύκνος (ποτέ δεν τον είδα στην πραγματικότητα, άλλωστε), πέταξε μακριά χθες, το ήξερα, προάγγελος χωρισμού οι τελευταίες χάρτινες ματιές του - επιστολές, κατά κόσμον... Καλοτάξιδη, καλή μου! οι χάρτινοι έρωτες δεν πεθαίνουν ποτέ!